

Ασυλο για ζαρντινιέρες

"Η Αθήνα όμηρος των «αγνώστων»"
(«Καθημερινή», 18/1/2007)

Φαίνεται πως το υπουργείο Παι-δείας αφομοίωσε για τα καλά τα μαθήματα της περασμένης άνοιξης. Παρήλθαν ανεπιστρεπτί οι μέρες που τα στελέχη του πιάνονταν αδιάβαστα στα τηλεοπτικά παράθυρα από τους καταληψίες φοιτητές, ενώ γνωστός μεγαλοδημοσιογράφος παρομοίαζε την κυρία Γιαννάκου με αφελή μπακάλη που προσπαθεί να πουλήσει χοιρινό σε μουσουλμάνους. Σήμερα τα ηλεκτρονικά ΜΜΕ πρωταγωνιστούν στην εκστρατεία κατασκευοφάντησης των αντιστάσεων της πανεπιστημιακής κοινότητας. Δεν διαμεσολαβούν πια ένα διάλογο που αναπτύσσεται στην κοινωνία, παριστάνοντας τους «ουδέτερους» κριτές: καθορίζουν τα ίδια την ατζέντα της συζήτησης κι οργανώνουν το πεδίο της αντιπαράθεσης, με τρόπο που να προκαθορίζει τις απαντήσεις.

Τα τρομοκρατικά ρεπορτάζ της περασμένης εβδομάδας, αρχής γενομένης με τα επεισόδια της 17ης Ιανουαρίου έξω απ' το ΕΜΠ, ήταν αποκαλυπτικά.

1 Κεντρικό αίτημα των κραυγών περί «ασυλίας των κουκουλοφόρων» είναι η εν λευκώ εξουσιοδότηση προς την ΕΛ.ΑΣ. να εισβάλει στα κατειλημμένα ΑΕΙ και να συλλάβει όποιους βρει εκεί. Αυτό που όλοι (κάνουν πως) ξεχνούν είναι ότι η «λύση» αυτή εφαρμόστηκε επανειλημμένα στο παρελθόν: το 1985, το 1991 και το 1994, με αποκορύφωμα τις 524 συλλήψεις του 1995. Αν κάτι έδειξε η όλη εμπειρία είναι το αδιέξοδο αυτών των πρακτικών: οι μαζικές συλλήψεις αδυνατούν να αποδώσουν δικαιοσύνη, καθώς ο επιμερισμός συγκεκριμένων ποινικών ευθυνών μεταξύ εκατοντάδων συλληφθέντων είναι πρακτικά αδύνατος - οπότε το ύψος των ποινών εξαρτάται τελικά όχι από τις πράξεις κάθε δικαζόμενου αλλά από τη διαθεσιμότητά του για δημόσια δήλωση των «σωστών» φρονημάτων (απαντώντας π.χ. στους δικαστές αν δακρύζει όταν στους Ολυμπιακούς Αγώνες ακούγεται ο εθνικός μας ύμνος κι άλλα άσχετα με την υπόθεση). Το είδαμε το 1995, θα το ξαναδούμε και στο μέλλον;

2 Αλλά και από άποψη διασφάλισης της «κοινωνικής ειρήνης», η εισβολή των ΜΑΤ στα κατειλημμένα ΑΕΙ και οι μαζικές συλλήψεις το μόνο που θα αποδείξουν είναι ότι τα όρια της δημόσιας διαμαρτυρίας στενεύουν επικίνδυνα. Το τελικό αποτέλεσμα θα είναι να εξωθηθεί το βίαιο κομμάτι της νεολαίας σε ακόμη βιαιότερους, πολιτικά άκαρπους και δυνάμει αιματηρούς δρόμους. Παρά τη διαφορετική κλίμακα των φαινομένων, η εμπειρία της γειτονικής μας Ιταλίας το 1976 -77 είναι από κάθε άποψη διδακτική.

3 Εξίσου προβληματική είναι η ηθελημένη σύγχυση μεταξύ των διαφορετικών μορφών «βίας» που συναντάμε στη διάρκεια των κοινωνικών αγώνων. Τα ΜΜΕ τσουβάλιασαν σε μια ενιαία κατηγορία τους μολοτοφιστές του ΕΜΠ με τα φοιτητικά μπλοκ που επιχείρησαν να σπάσουν τον κλοιό των ΜΑΤ έξω απ' το προεδρικό μέγαρο, ακόμη και τους φοιτητές που εφάρμοσαν τις αποφάσεις των γενικών τους συνελεύσεων κόντρα στους «απεργοσπάστες» της κυβερνητικής ΔΑΠ. Η πρόθεση είναι σαφής: να νομιμοποιηθεί η γενικευμένη καταστολή της «αναταραχής». Σύμφωνα άλλωστε με το νομοσχέδιο της κ. Γιαννάκου, ακόμη και η ειρηνικότερη φοιτητική κατάληψη θα θεωρείται παραβίαση του «ακαδημαϊκού ασύλου» και θα αντιμετωπίζεται διά ροπάλου.

4 Όταν κυβέρνηση, Ακροδεξιά και κανάλια ζητούν δηλώσεις φρονημάτων από τον ΣΥΝ και τις αριστερές φοιτητικές παρατάξεις, αυτό που επιδιώκουν είναι να υποθάλψουν έναν «εμφύλιο» στο εσωτερικό του πανεπιστημιακού κινήματος. Μεταθέτοντας έτσι το επίκεντρο της έντασης από την απόρριψη της κυβερνητικής πολιτικής στη διαμάχη για τις μεθόδους πάλης. Παραμένει πάντως αστειό να δίνει η κυρία Παπακώστα τηλεοπτικά μαθήματα περιφρούρησης διαδηλώσεων επικαλούμενη τους «φοιτητικούς αγώνες» (;) των νιάτων της.

5 Αφήσαμε για το τέλος το σημαντικότερο: το έμμεσο αλλά σαφές ξέπλυμα των ένστολων «πραιτόρων» του κ. Πολύδωρα, που τους τελευταίους μήνες έχουν ξεσαλώσει ενάντια σε κάθε είδους λαϊκή κινητοποίηση, με αποκορύφωμα το φοιτητικό συλλαλητήριο της 8ης Ιουνίου. Εν ριπή οφθαλμού ξεχάστηκαν σιδηρογροθιές και ζαρντινιέρες, ενώ παρακάμπτεται ελαφρά τη καρδιά το ερώτημα των «παράπλευρων απωλειών» κάθε φορά που ΜΑΤ και κουκουλοφόροι της ΕΛΑΣ θα μπουκάρουν σε κάποια σχολή. Πρέπει να είναι κανείς εντελώς Πρετεντέρης για να μην καταλαβαίνει πως, σε κάθε «εκκένωση», οι σκηνές με τον Κύπριο φοιτητή θα επαναλαμβάνονται στη νιοστή. Κάτι που γνωρίζουν από πρώτο χέρι τόσο οι φοιτητές όσο και οι πανεπιστημιακοί. Τουλάχιστον όσοι είναι σε θέση να ξεχωρίσουν το προαύλιο του ΕΜΠ από τον πεζόδρομο της Τοσίτσα...

Ο ΙΟΣ ΣΤΟ INTERNET